

VOLÁNÍ LÁSKY

Krásná a nedotčená příroda s báječnou vodní hladinou Těljakovského zálivu poblíž Vladivostoku zvou k nerušené dovolené, kde si člověk opravdu odpočine od civilizace. Zvláště podvečerní plavání mají manželé Děnís a Polina velmi rádi.

Na konci jednoho srpnového dne roku 2011 se vraceli oba plavci ke svému stanu. Náhle Děnís spatřil blížící se stín. Otočil se, ale to už se mu zakousl žralok do pravé paže. Než ho čtyřmetrový lovec stáhl pod hladinu, tak stačil zakřičet na svou ženu: „Rychle plav na břeh, Polino! Je tu žralok!“

Žena se však rozhodla svého muže zachránit. V tříšti vody rozeznala Děnísovy zuřivě kopající nohy. Vyrázila k němu, aby ho odtáhla, ale narazila na hladký hřbet a spatřila neuvěřitelně velkou ploutve žraloka, jaký se tu normálně nevyskytuje. „Pomóc!“ zaječela, „žralok!“

Zvíře vzápětí utrhlo Děnísovi ruku. Muž prožíval blízkost smrti, ale rozhodl se, že se nevzdá. Naskytla se mu příležitost, aby obra udeřil do čumáku. Dal do toho veškerou sílu a ucítil, jak jeho pěst dosedla na žralokovu nosní chrupavku. Mořského dravce to však ještě více rozzuřilo. Ohnal se po jeho levém zápěstí a smrtící taneček začal znovu. Útok byl tentokrát rychlý. Než se Děnís nadál, tak měl levou ruku pryč a žralok vítězně odplouval s kořistí.

„Pomóc!“ křičela Polina, zatímco její manžel splýval na hladině a čekal, kdy se žralok vrátí.

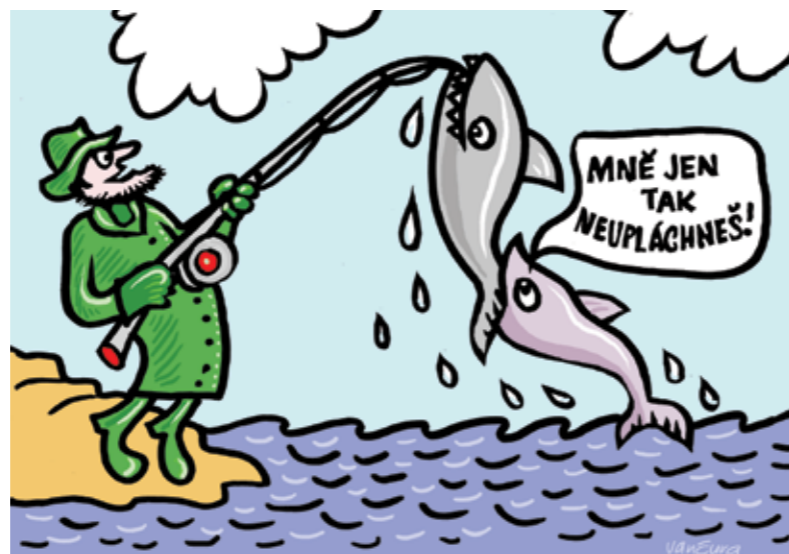
Kirril Zenkov a Sergej Torochov ve velkém člunu zaslechli Polino volání o pomoc. K Děnísovi dopluli současně se žralokem. Nevědomky oddělili člunem muže od lovičího dravce. Vysíleného Děníse vytáhli nahoru a položili na klín jeho manželky, která mu svírala paže, aby dál nekrvácel. Stále opakovala: „Dobře to dopadne. Miluju tě. Dobře to dopadne.“

A dobře to dopadlo. Děnís byl nejenom zachráněný, ale podstoupil úspěšné operace a rehabilitace. S pomocí protézy může pracovat ve své programátorské profesi. Za svou záchranu vděčí především své ženě, která ho neposlechla, ale poslechla volání své lásky. Možná i my jednou podobně velké volání lásky zažijeme. Prozatím poslouchejme ta malá každodenní volání, jak nás to učí Ježíš, když říká: „Milujte se navzájem.“

Josef Janšta

<http://josefjansta.opava.org>

Zpracováno podle Readers Digest, 7/2013

Ilustrace: Jiří Vančura

Letos nám v ústřety vycházejí dekrety

Po Novém roce se, vážení pánové, znovu setkáváme u tématu II. vatikánského koncilu. Loni jsme se seznámili s jeho nejdůležitějšími a nejrozsáhlejšími dokumenty – konstitucemi a deklaracemi. Letos se tedy podíváme na ostatní, říká se jim dekrety.

Nemyslete si ovšem, že se jedná o nějaké okrajové záležitosti jen proto, že tyto dekrety jsou kratší a stručnější. Kdepak – také mají svou důležitost. Věnují se totiž dopodrobna konkrétním otázkám a tématům, které ty velké dokumenty – zvláště pak konstituce – nastínily všeobecně.

Už jsme si řekli, že Koncil se zabýval především církví – tím, jak církev chápe sama sebe, jak je formována, co hlásá a jaký má vztah k okolnímu světu. Proto i jednotlivé dekrety mají v centru pozornosti jednotlivé aspekty církve, její činnosti a různé skupiny lidí v ní. A odvolávají se nejčastěji na dvě velké konstituce – totiž Lumen gentium (o církvi) a Gaudium et spes (o církvi v dnešním světě).

Celkový počet těchto dekretů je devět. Najdeme mezi nimi dokumenty věnované

jednotlivým stavům v církvi: Christus Dominus – o biskupech, Presbyterorum ordinis – o kněžích, Optatum totius – o výchově ke kněžství, o přípravě, vzdělání a formaci budoucích kněží, Perfectae caritatis – o řeholnicích a zasvěceném životě.

Další dekrety se zabývají hlásáním evangelia. Jeden z nich o něm hovoří jako o prvořadém úkolu laiků – nese jméno Apostolicam actuositatem. Další zdůrazňuje misijní činnost jakožto podstatný rys církve – jmenuje se Ad gentes. A třetí – jménem Inter mirifica – podtrhuje nutnost využívat moderní technologické metody, tedy sdělovací prostředky.

A konečně zde máme dva dekrety, které se soustředí na otázku jednoty křesťanů uvnitř církve i navenek. O katolických východních církvích pojednává dekret Orientalium Ecclesiarum, jednotě křesťanů a tzv. ekumeně se věnuje Unitatis redintegratio.

Budu se těšit, že si postupně o jednotlivých dekretech něco povíme!
Zdeněk Drška

Foto: wikipedia.org

Nejlepší Deskové hry

Co ti je? Cootie!

Dosud největšího turnaje v jedné deskové hře se 23. října 2004 zúčastnilo celkem 215 hráčů, kteří mezi sebou sehráli celkem 58 partií hry Cootie. Při této hře s podivným názvem se skládají obrázky podle toho, co padne na kostce. Celý turnaj proběhl v budově historického státního muzea ve městě Austin v americkém Texasu.

Herní monopol

Když si Charles Darrow nechal v roce 1943 patentovat deskovou hru s příznačným názvem Monopoly, určitě netušil, že si tato hra dobude absolutní monopol na trhu s deskovými hrami. Monopoly se během několika desítek let staly jednou z nejpobulárnějších her světa a podle přibližných propočtů si ji do roku 1999 zahrálo na celém světě více než 500 milionů lidí. Právě k Monopolům byla také vyrobena nejdražší herní deska. Klenotník Sidney Mobell ze San Franciska vytvořil roku 1988 hrací plán z 23karátového zlata a kostky i jednotlivé herní figurky osázel bianty, rubíny a safíry.

Šach mat!

Říká se, že šachy jsou hrou králů. Potvrzuje to i fakt, že v různých filmech či pohádkách králové šachy opravdu rádi hrají. Nejsem si však jistý, jestli by si oblíbili nejmenší šachovou soupravu na světě. Tu zhotovil Ind Džaspál Singh Kalsi. Šachovnice je „velká“ 32 x 32 mm a ani jednotlivé figurky svojí velikostí příliš neohromí. Král měří na výšku 13 mm a pěšec pouhých 7 mm. V Guinnessově knize rekordů je zaznamenána i dosud největší šachová sada. Šachovnice se v ní může pyšnit rozlohou 5,28 m² a figurka krále je vysoká celkem 119 cm.

Bible a hry?

„Nazíří za časného jitra obětovovali oběti zápalné a přinesli oběti pokojné. Pak se lid usadil k jídlu a pití. Nakonec se dali do nevázaných her,“ píše se ve druhé knize Mojžíšově (Ex 32, 6). Tento biblický verš mluví o chování Izraelitů, když si na poušti odlili sochu zlatého býčka. Tomu se pak klaněli, zatímco Mojžíš mluvil na hoře s Hospodinem. Je zajímavé, že hry (i když asi ne ty deskové) jsou v Bibli zmiňovány právě v souvislosti s úpadkem víry vyvolaného národa. A tak i když je to zábava, ani my dnes nesmíme propadat některým hrám natolik, abychom si v nich vytvořili falešné bůžky. Bůh je totiž jen jeden a žádná hra ho nenahradí.

Ahoj kluci, kdo z vás nemá rád nějakou deskovou hru? Věřím, že by se mezi vámi nenašel žádný, který by si někdy nezahrál aspoň Člověče, nezlob se! A protože některé hry jsou natolik populární, že je hrají lidé různého věku po celém světě, je na čase připomenout si některé z rekordů, které jsou s „deskovkami“ spojené. Pojďme na to!

Hurá do domečku!

Je na čase probrat i zmíněné Člověče, nezlob se! Asi byste neřekli, že tato hra má svůj původ v Indii. Vyvinula se z indické hry Pačísí pocházející ze 7. století. V Evropě si hra získala rozhodující popularitu až koncem 19. století, když ji ze svých kolonií v Indii přivezli Angličané a hrála se pod názvem „ludo“ z latinského „ludus“ = „hra“). Jako Člověče, nezlob se! znali tuto hru nejprve v Německu. Pojmenoval ji tak obchodník Josef Friedrich Schmidt, který ji před první světovou válkou vydal.

Zdroje: kniha Guinness World Records 2007, www.wikipedia.org